

Piispa Bo-Göranin saarna Porvoon tuomiokirkossa 29.9.2019

Enkelien sunnuntai

Saarnaaja-lapsi-dialogi:

BGÅ: Täällä Tuomiokirkossa meillä on enkeleitä. Näen heitä myös saarnastuolissa. Mitä sinä ajattelet, kun katselet heitä? Miltä he sinusta näyttävät?

Lapsi:

BGÅ: Nämä enkelit ovat iloisia. He ovat täällä muistuttamassa meitä siitä, että Jumala rakastaa meitä ja pitää meistä huolta. Itse asiassa enkelithän olivat he, jotka toivat meille ilosanoman, että Jeesus oli syntynyt maan päälle. Saattaa kuitenkin olla niin, että he voisivat myös näyttää toisenlaisilta. Oletko kuullut suojelusenkeleistä? Miltäköhän he näyttäisivät?

Lapsi:

BGÅ: Emme näe suojelusenkeleitä. Toisaalta taas on olemassa sellaisia enkeleitä, joita voimme nähdä. Tiedämme heidän nimensä ja miltä he näyttävät. Voisimme kutsua heitä vaikkapa arkienkeleiksi. Oletko koskaan tavannut tällaisen arkienkelin? Mikä olisi sellainen asia, joka tekee hänestä arkienkelin?

Lapsi:

BGÅ: Tiedätkö, että me voisimme molemmat olla arkienkeleitä. Kun me näemme jonkun, joka tarvitsee apuamme, saamme ojentaa auttavan käden ja olla siinä mukana. Meidän arjessamme on varmaan useita ihmisiä, jotka tulisivat iloisiksi, jos osoittaisimme heille rakkautta ja välittämistä. Tiedämme, miten hyvältä tuntuu, kun olemme saaneet apua kiperässä tilanteessa (viittaus johonkin lapsen kommenttiin). Silloin olemme ehkä sanoneet: ”Sinähän varsinainen enkeli olet”. Arkienkelit auttavat ja kulkevat mukana. Arkienkelit ovat hyvän puolella. Arkienkelit ovat Jumalan puolella.

Katsellessamme tämän kirkon kauniita enkeleitä saatamme aavistaa rajun vastakohtan Ilmestyskirjan Mikael-enkelissä. Mikael ja hänen kumppaninsa sotivat pahoja voimia vastaan. Hymyt ovat kaukana tässä kovassa taistelussa. Jumalan avulla ja yhteistyössä he kukistavat pahan. He voittivat koska he olivat Jumalan puolella.

Kertomus enkeli Mikaelista kirjoitettiin kauan sitten. Meidän ei kuitenkaan ole vaikea kuvitella vastaavaa taistelua omana aikanamme. Jatkuuhan taistelu hyvän ja pahan välillä vielä tänäänkin. Sen tähden tarvitsemme heitä, jotka haluavat asettua hyvän puolelle, Jumalan puolelle.

Maailmassa, jossa ihmiset joutuvat pakenemaan kodeistaan etsimään turvapaikkaa muista maista kohdaten suljettuja ovia, tarvitaan sellaisia, jotka näkevät avunhakijoita sekä uskaltavat seistä hyvän puolella. Tarvitaan arkienkeleitä, jotka näkevät ihmisen ja hänen haavoittuvuutensa. Juuri tämän tähden he ojentavat auttavan kätensä.

Maailmassa, jossa tämän vuoden luonnonvarat olivat kulutetut jo elokuussa, tarvitaan heitä, jotka uskaltavat puolustaa oikeudenmukaisuutta ja yhteistä vastuuta. Tarvitaan arkienkeleitä, jotka sanoin ja teoin muistuttavat meitä lähimmäisistämme globaalissa maailmassa. Vain tällä tavalla hyvä saa jalansijaa kaikkien ihmisten elämässä.

Yhteiskunnassa, jossa sekä nuoret että vanhat kokevat itsensä hylätyiksi, masentuneiksi ja olevansa avun ulkopuolella, tarvitaan heitä, jotka asettuvat hyvän puolelle vaikuttamaan solidaarisuutta sanoin ja teoin. Tarvitaan arkienkeleitä, jotka menevät sinne missä hätä on suurin ja pysähtyvät tarvitsevan kohdalle havaitsemaan sekä toimimaan. Vain tällä tavalla saatamme uskoa parempaan huomiseen sekä inhimillisempään yhteiskuntaan.

Elinympäristöissä, joissa ihmiset kokevat, että heitä ei hyväksytä ja että heidän ihmisarvonsa on kyseenalaistettu, tarvitaan arkienkeleitä, jotka rohkeasti uskaltavat ottaa kantaa ja sanoa, että ”Olet upea ja Jumalalle rakas. Olet ainutlaatuinen tässä ja nyt.” Tarvitaan arkienkeleitä, jotka uskaltavat avata ovensa sanoen: Tervetuloa, sinua tarvitaan täällä. Moninaisuus rikastaa.

Arjessamme tarvitsemme kanssaihmiä, jotka kuuntelevat, antavat ajastaan ja tulevat mukaan. Saattaa olla, että sinä voisit olla arkienkeli, joka soittaa sen kauan kaivatun puhelun, lähettää tervehdyksen sähköpostitse tai näppäilee rohkaisevan tekstiviestin. Pieni arkinen palvelu, rohkaiseva sana tai ystävällinen katse saattaa muodostua yllättävän arvokkaaksi.

Tänään Mikaelin päivänä meiltä kysytään – haluatko olla arkienkeli, joka asettuu Jumalan puolelle, hyvän puolelle? Haluaisitko käyttää elämäsi taisteluun Jumalan puolella?

Ei kuitenkaan ole aina helppoa seistä hyvän puolella eli Jumalan puolella. Tiedämme varsin hyvin miltä tuntuu, kun emme ole siinä onnistuneet; miltä tuntuu seistä väärällä puolella pettäen lähimmäisemme. Sellaisissa tapauksissa – kun emme ole kyenneet seisomaan hyvän puolella – tarvitsemme itse anteeksiantoa sekä runsain mitoin armahtavaisuutta.

Meidän ei kuitenkaan tarvitse eikä pidäkään taistella hyvän puolesta omin voimin – tähän me emme kykene. Jeesus Kristus on taistellut pahaan vastaan ja voittanut synnin, paholaisen ja kuoleman. Jeesus on voittaja – Jumalan rakkaus kukisti pahan. Tämän tähden meitä kutsutaan tänään Jumalan puolelle. Meitä ei kuitenkaan kutsuta taisteluun miekka kädessä vaan kutsu kuuluu kamppailuun rakkauden voimalla.

Tänään minut vihitään Porvoon hiippakunnan piispaksi. Tehtävä tuntuu suurelta, liian suurelta. Mutta näin sen on oltava. Tajuan, että minun ei ole tarkoitus toimia omassa voimassani tässä tehtävässä. Jumalan avulla palvelen Jumalaa kuten myös me yhdessä palvelemme Jumalaa hänen avullaan ja toinen toisiamme auttaen.

Näin ollen haluan rohkaista meitä kaikkia työhön, jossa hyvä saakoon sijaa seurakunnissamme, yhteiskunnassamme, kodeissamme sekä kohtaamisissamme. Riippumatta eriävistä mielipiteistä ja kannoista eri kysymyksissä, seiskäämme yhdessä Jumalan puolella, hyvän puolella.

Silloin me muutamme sellaisiksi, joiksi Jumala meitä kutsuu – ihmisiksi Jumalan palveluksessa ja arkienkeleiksi siellä missä lähimmäisemme meitä tarvitsee.